

என்று; பலவித முண்டாய்ப்பு பலவேறுபாடுகளைடைந்து சிலது மாறி சிலபுதிதாயும் ஏற்பட்டன வென்பது மிக வெள்ளையாய்த் தெரியும்தக்க சங்கதி பிறகு மேற்றிசையார் பெற்ற மாறுபாட்டில் சிறிது பாகமே இத்தேசத்தார் பெற்றிருக்கிறார்கள் ஆயினும் ஒருவழி பலவிதசியாசங்களு முண்டாயிருக்கின்றன. இப்பொது இக்காலத்திலுள்ள பிராமணர்கள் அவதங்கலில் சொல்லிய பிராமண இலக்கணங்களை முற்றிலும் பெற்றவரல்லர். அவ்விதமே இக்காலத்திலுள்ள சூத்திரியரும் முக்காலத்திலும் இருந்த சூத்திரியரிலும் வேரானவரே அவ்விதமிருந்தும் அவ்வச்சாதியாரென வழங்குவது இக்காலத்திலுண்டு அவ்விதமே இச்சாதி யென்னும் சொல்லுக்குக் குலத், கோத்திரம், வர்ணம், பிரவரம், சரணம், யென்னும் பற்பல சப்தங்கள் பரியாயங்களுண்டு. இத்துதேசத்தில் உள்ள சில வித்துவான்கள் சாதியைப் பற்றிய ஆசாரங்களும் அந்தந்த மதங்களைச் சேர்ந்தனவெனவும், மற்றும்கிலார் மதமும் சாதியும் முற்றிலும் வேறுபட்டன தெனறும் இருவகைப்பட்டி சித்தார்த்தம் செய்திருக்கிறார்கள். நெடுங்காலமாய் நிலைபெற்று வரும்மேது இன்று மத்திற்கு முக்கியமாய் பிரமாணங்களுையுள்ளது வேதங்களென்பது சம்சய மில்லை. மற்ற கிரந்தங்களும் மனுமுதலியோரியற்றிய ஸ்மிருதிகளும், பலவகை சாஸ்திரங்களும், இதிக்காசங்களும், புராணங்களும் எல்லாம் வேதத்துடன் விரோதிக் காலியில் பிராமணமாகுபென்பதே ஒப்புக் கொள்ளத்தக்கதாகவும் வேதங்களே நமக்குப் பிரத்தியக்ஷமாய் சுகங்களைக் கொடுக்கத்தக்க தெனவும், மற்றக் கிரந்தங்கள் ஸ்மிருதிகளெனவும் மகரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டன வெனவும் அதேதப் பிராமணங்களெனவும் விவகரிக்கப் படுகின்றன. வேதங்களோ தனக்குந்தாமே பிரமாணங்களெனவும் ஒரு பருவநூல் இயற்றப்பட்டன வல்லன வெனவும், அனாதிகளெனவும், நிலைநாட்டுவதற்காகப் பற்பல சாஸ்திரங்கள் பலராலெழுதப்பட்டு உலாவி வருகின்றன. இக்காலத்திலோ வேதத்தைக் கற்கு மந்தனரும் தாம் தின் பொருட்களை நன்கு ஆராயாது மனு முதலியோ ரியற்றின தர்ம சாஸ்திரங்களையும் ஸ்மிருதிகளையும் தற்கம் முதலிய சாஸ்திரங்களையும் பற்பல புராணங்களையும் சைவமுதலிய தந்திரங்களையும் பயின்று வருகிறார்கள். வேதத்தின் பொருள்களை நன்றாய் ஆராய்ந்தவர்களெனும் அவர்கள் வேதமே முக்கிய பிரமாணமென்றும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர். அவ்விதமே தர்ம சாஸ்திரம் யெழுதிய மனு தாம் எழுதிய தர்மங்கள்வேதத்தை மூலமாய்க் கொண்டன வா தலால் பிரமாணமாகுதல் கூடுமென்றார் “வேதமனைத்தும் தர்மத்தின் மூலம் அதை அறிந்தோர் ஆசாரமும் வசனமும் அங்ஙனமே,, என்று மற்றொரு விடத்திலும்,, “பிதுருக்கள், தேவர்கள், மனுஷர்கள் இவர்களுக்கு வேதமே அழியாத கண். இவ்வேதசாஸ்திரம் ஒருகூறல் உண்டுபண்ணக் கூடாதும அளவிடக் கூடாதும யென்பது துணிபு. வேதத்தின் விருத்தமான யெவ்வித ஸ்மிருதிகளுங், எவ்வித குகல்பனங்களும் அங்ஞானத்தைக் கொடுத்து பாவங்களுக்குமிடமாக்குமாதலால் அவைகள் பயனற்றவை இவ்வேதம் தவிர உண்டாவது அழிவது என யிருவகைத் தன்மைகளையுடைய எவ்வித கிரந்தங்களும் பிற்காலத்திலுண்டாயின வென்றும் பயனற்றவை யென்றும் பொய்யாயின வென்றும் அறிகுநான்கு வர்ணங்களும், மூன்று லோகங்களும் முற்றிலும் வே

[illegible]

உதேசாப்யா மரீஷாதி

ராமணன் அவரது முகமாரியினுள் அரசன் அவர்கள் துதொன்று க்கப்பட்டான் அவரது துதொன்று அவையின் பாதங்களினின்று சூத்திரன் பிறந்தான் என்று, இருக்கு வேதத்தில் வேறு ஓர் மந்திரங்களிலும் காணப்படாததும் இக்காலத்தவர்பிரயோகிப்பதுமான சூத்திரன், இராசனியன் முதலிய பதங்கள் இவ்விடம் காணப்படுவதால், மற்ற மந்திரங்களைக் காட்டிலும் இது சமீபகாலத்திற் பிறந்ததென்று வேதத்தின் காலத்தைப் பரிசீலிக்க முயன்ற யூரோப் தேசத்து தூரதரிசிகள் மிகச் சாதுரியமாய் வெளியிட்டனர். அந்த யுக்திகளை ஒப்புக்கொள்ளாவிடிலும் மனு முதலியோர் சொன்ன சாதி நியமங்களை எடுத்துக் காட்டச் சாத்தமாயுள்ள வசனங்கள் ஏதேனும் கிடைக்குமேல் அப்பொழுது சாதி மதத்தினங்கமென்றும் வேதத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டனவென்றும், சொல்லும் வார்த்தை யுக்திக் கொத்துவரும் ஆராயுங்கால் சாதியானது வேதத்தின் ஆளுகையிலடங்கிய தல்ல சாதியைக் கடந்தாலும் வேதத்திற் சொல்லிய தீர்மத்தைக் கிடந்ததாலுண்டான பாவம் உண்டாகாதென வெகு சுலபமாய் வேதத்தைப் பிரமாணமென நம்பின இராமணன்களைக்குறித்து வெளியிடக் கூடும். சேதுமுதல் இமயமலை காருமுள்ள இவ்விந்து தேசத்தில் ஆங்காங்கு பற்பல வழிகளாய் வெளிவந்து ஓங்கிவந்த இச்சாதி நியமம் சில புருஷர்களால் ரம்பித்தப்பட்டனவையே. எவர்களது இயற்பு பிரயோசனத்தை அடைந்தவரோ அவரே இச்சாதிகளை ஏற்படுத்திவைத்தனர். வேதவிருத்தமான பல ஆசாரங்களைப் போல இந்த சாதி யாசாரமும் நீடித்தகாலமாய் சனங்களால் ஆதரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆயினும் இது வேதத்தினுள்ளதல்ல எனினுறு வருடங்களுக்கு முன் கிறிஸ்து வேதத்தைப் பிரமாணமாய்க் கொண்ட யூரோப் தேசத்தார் அனுபீடித்துவந்த பல ஆசாரங்கள் வெவ்வேறு விதமாயிருந்தன. அவர்கள் அக்காலத்து வேதத்தைப்படிக்காது தமது புரோகிதர்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளை பெல்லாம் நம்பி யாதொருதடையின்றி அனுபீடித்து வந்தனர். பிறகு அதைச் சீர்திருத்த பெத்தனம் செய்த சிலர் தமது வேதத்தைத் தாம்கற்றுணர்ந்து தமது சுவப்பிரயோசனத்திற்காக புரோகிதர்கள் கற்பித்தனவும்பிறர்களை பீடிக்கத்தக்கனவுமான ஆசாரங்களைத் தமது வேதத்திலில்லை யென என்றாய் வெளியிட்டி சனங்களுக்கு ஓர்பெரிய உபகாரத்தைச் செய்தனர். அவ்விதம் சர்வப் பிரமாணங்களிலும் சிறந்ததுமான வேதத்தைப்படித்து அதிற் சொல்லாததும் நாகரீகத்துக்கு விரோதமானதும் நடுகொலை களிலுண்டானதுமான சாதி ஆசாரங்களை ஒழிக்கச் சிலலோகோபகாரிகளான தீரர்கள் இப்பொழுது பாடு படுகின்றனர். தமது புருஷன்சாலஞ் சென்றால் விருப்பமில்லா விடிலும், அவனுடன் அவனது மனைவியை வைத்துக்கொளுத்தும் ஓர் கொடிய ஆசாரம் அப்பேர்க்கொற்ற வர்களால் தான் இவ்விடத்திலொழிந்தது. பால்மணம் மாராத குழந்தைகளுக்கு பெருமணக்கோலம் செய்வதும் விதிவசத்தால் மணமசுநிறந்தால் மறுமணம் கூடாதென்றும் யாதும் வேதங்களும் காணும் ஆதலாலும் அதை ஆதரிக்கத்தக்க தல்ல வென அவைகளை ஒழிக்க ஆங்காங்கு வெகு புத்திமான்கள் பிரயாசம் எடுத்துக் கொண்டு வருகின்ற

[illegible][illegible]

னர். சிலவிடங்களில் அவரது முயற்சி பயன்படவும் காரணம்
சேரம்.

குதர்க்காசலகுவித்திற்கு விடை

ஓர்வைகாநஸர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்-

புரீமான் புரீசிவாச்சாஸ்திரிகளவர்களெனப் பெயர் தாங்கிக்கவிள்கின் மணியாய் நமது நண்டர்களின் தலைவராகிய தம்மால் அனுப்பப்பட்டதும் அடிமுதல் முடி ரையில் ஆனந்திக்கத்தக்கதும், சுவாணுலக்ராம் பெற்றதும் மிருதுவான பதவின்னியாசம் அமைந்ததும் நல்ல சரித்திரத்தை உடையதும், சுத்தமானதும் திருமுள்ளதை பரமாத்மாவின்விடத்தில் நிறுத்தியதும் வித்துவான்கள் கண்டு ஆனந்திக்கத்தக்கதும் லோகோபகாராய் வெளிவந்ததுமான பத்திரிகையைக்கண்டு ஆனந்தமடைந்தேன்; அதின் ரசத்தைப்பலருக்குப்பூட்டியும் வருகிறேன். நான் இங்கு எழுதும் ஒரு சிறுவண்ணப்பம் சூற்றமற்றதேல் தமது பத்திரிகையின் சூற்றமையில் வெளியிடக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவற்றிற் சூற்றமுள்ளதேல் பெரியோர்கள் பொருத்தருள்வார்கள். மற்றவர்கள் பொறுமை நமக்கு யாதும் தீங்கும் வினைவிக்காதுதமது பத்திரிகையை விடாமற்படித்து, அதின் பொருளை அறிந்து ஆனந்திக்கும் நான் முதிர்ந்த மூர்திரிப்பழம்போல் மெதுவான

“குதூக்காசலதஸம்,, என்றும் சில பதங்களைக் கண்டேன். வெகு களிப்புடன் மெல் சில வரிகளைப்படித்துச் சென்றேன்- “லிங்கஸூபியென்று தொடங்கிய என்னை உபாசிக் கின்றனர்,, என்பது வரையிலுள்ள வசனங்களைப் பார்த்து அதிர் வெளிப்படையான பொருளைக் கவர்ந்த எனது உள்ளத்தில் தோன்றிந்து யாதெனில் அந்தோ! கஷ்டம் இவ்விதம்பிரத்தியசக்த மாய் வேதத்திற்குளே யிருக்க அவைகளைக்கவனியாது வைஷ்ணவர்களெனப் பெயர்கொண்ட சிலர் அவர்களுக்குத் துத்தெய்வமான ஸ்ரீமன் நாராயணனே விபூதி உருத்திராட்சங்களைத் திரித்திருக்க இவர்களேன் திருமண் காப்புத் திருத்துளாய் மாலைகளை அணித்திருக்கிறார்களென்பது- பிறகுசிறிது தாமதித்து மனதைத் திடப்படுத்தி அந்த வேதவாக்கியங்களைப் படித்தேன். அவ்விடத்தில்கைகூப்பி வழிபடுகின்றாள் என்றே இருக்கிறது விபூதி உருத்திராஷங்களைத் தரித்ததாய்க் காணும் விபூதி உருத்திராஷங்களைத் தரித்துள்ளன உருத்திர கணங்களென்றும் வெளியாகின்றது மேலும் “எல்லோரும் திருநீரணித்து திருக்கண்மணிமாலை பூண்டு கைகூப்பி நிற்கின்றாள்,, என்ற பதால் ஸ்ரீமன் நாராயணரும் அவ்விதம் இருக்கக் கூடாதோளவில் கூடாது எல்லோரும் கைகூப்பி நிற்கின்றாள் என்பதால் தானே விஷ்ணுவக்கும் அத்தன்மை சித்திக்கு மாத்தலால் அதை மறுபடியும் சொல்லியிருக்க மூன் சொன்னபடி திருநீர முதலிய வற்றையும் திரும்பி எடுத்துச் சொல்லவேண்டியது அவசியமல்லவா? மேலும் திருநீர்தின் மகிமையை எடுத்துக் காட்டக் கங்கணம் பூண்ட இவ்வேதவாக்கியத்தில் ஒருவழி திருநீரணிதல் திருமாலைக் கெடுத்துரைக்கப்பட்டிருப்பினும் அதுகொண்டு என்ன இருப்தி அடைந்தேனில்லை. அதுகொண்டு

[illegible]

கருணைக் கடலான கல்விமான்தன் ஸ்ரீமன் நாராயணனுக்குத் திருந்து தரித்தல் உண்டென்பதற்கு தக்க பிரமாணமான வேதவாக்கியங்களை எடுத்து வெளியிடுவாரேல் அதைக்கேட்க மிக ஆவலுள்ளவனு யிருக்கிறேன். மேலும் இரத்திரன் முதலியோருடன் கூட பரிவாச தேவதைகளின் ஒருவராய் சிவனைவழிபடும் விஷ்ணுவுக்கு திருநீறு முதலியன உளதேனும்காணாத் லக்ஷியி மாதனுள் பரமனுக்கும் திருநீறு முதலியவை தரிக்குந்தன்மை உளதென எவ்விதம் சொல்லலாம் தனததெய்வத்தின் அடையாளங்களை அவரதுதொண்டர்களணிந்து வருவது வழக்கமே. அதுகொண்டே அனேக சுருதிகளிலும்- புராணங்களிலும்- முக்கியமாய் எந்தத் தேவதையைத் தோத்திரம் செய்யத்தக்க வசனங்களுள்ளனவோ அவ்விடங்களில் அப்பரிவாசத்தேவதைகளுக்கு முக்கிய தேவதையின் அடையாளங்களைக்குறிப்பது கண்டோம்- வேறு விடங்களில் நாராயணனே எல்லாவற்றிற்கும் காரணப் பொருளென்றும், அனைத்திற்கும் ததியாமி யென்றும் எல்லோராலும் வழிபடத்தக்கவென்றும் வெளியிட்டேவரும் வேதங்களில்விடமப் பரமன்பரமசிவனை உபாசிக்கும் பரிவாசத் தேவதைகளில் ஒருவரென்றும், அவர் திருநீறு முதலியவற்றை தரிக்கிறாரென்றும் சொல்லுமானால் வேறென்னவிர்த்தை இந்த விஷ்ணுவும் விபூதியைத் தரிநின்றாரென சொல்லாது எவ்விதம் விபூதியை வேதம் டகமும் ஆகையால் இவ்வேத வசனமே அர்த்தவாதமாதலால், ஸ்ரீமன் நாராயணனுக்கு விபூதி தாரண மில்லையென நம்பிய நாம் அதை விவரிக்க எழுந்த வசனங்களை எவ்விதம் ஆதரிப்போம் இதுநிற்க- மேலும் பார்த்தேன் “கோபங்கொண்ட ரகுநாதனே தியானம் செய்து,, என்று தொடங்கிய வசனம் மந்திர கல்பத்தில் நாம் முன்கண்டதே அவ்விடத்தில் சத்தருக்களை நிக் கிரகம் செய்ய எத்தனித்த ஓர் சாதகன் தியானம் செய்யத் தக்க ஓர் உருவம் அதென்று எழுதப்பட்டிருக்குது- உபாசகர்கள் தாம் விரும்பி அப்பயனைத் தரத்தக்க சுருபத்தைத் தியானம் செய்யவேண்டிய தென்பதே மந்திர கல்பத்தின் ரகசியம் ஆதலால் சர்வதேவ சுவரூபியான ஸ்ரீமன் நாராயணனுடைய திருஅவதாரமான ஸ்ரீராமன் ராவணசம்மாரம் செய்யும் சமயத்தில் ருத் திராம் சமாயுள்ள முற்கூறிய ரூபத்தைத் தரித்ததாய் அவ்வசனத்தால் விளங்கினும் எப்பொழுதும் அவர் தரிப்பது திருநீறென எவ்விதம் ஒவ்வும் அவ்விதம் சொன்னால் கோபமும் எக்காலத்தும் வர்க்கு உளதாகுமல்லவா? இதைவிட்டு மேலும் சிலவரிகளைக்கண்டேன் அவ்விடத்தில் அந்நாயத்ம் ராமாயணத்தில் சூற்பணகை ஸ்ரீராமனைக் கண்ட சங்கதியைக் குறிக்கும் கிலசுலோகங்களை எழுதி இருத்தது- அப்பெரும் காலியத்தைச் செய்த கலி வால்மீகிராமாயணத்தில் ஓர் இடமும் காணாத ஸ்ரீராமபந்திரனுக்கு தனது ஆசாரத்தின் கேற்ப விபூதி தாரணத்தை எழுதியதைக்கண்டு அவருக் கோர் வந்தனமளித்தேன்- அதுகொண்டு அந்நியாநம் ராமாயணத்தை எழுதிய கவிசைவாத்வீதி என்றும் நன்றாயறிந்தேன் இந்த அந்நியாநம் ராமாயண வசனத்தைக் கொண்டே பலபூதிஎன்னும் ஓர் மகர்ச்சி ஸ்ரீமானுக்கு விபூதி தாரணத்தை வெளியிட்டார் என்றும் நம்புகிறேன் மேலும் பலனுடைய (சிவனுடைய)

[illegible]

திபேன்ற பூதி (திருநீறு) கொண்டவனெவனோ அவனெனப் பொருள்படும் பவபூதி எனப் பெயர் தாங்கிய அக்கவி எவ்விதம் சைவரல்லவரென்று சொல்லக்கூடும் இவ்விதங்களால் மனதைத் திடப்படுத்தி ஸ்ரீமான் வாசுதேவருக்கு உபதன்னியமகரிஷி உபதேசித்து அருளிய சாம்பல்தீக்கையைக் குறித்து மகாபாரதத்திற் சொல்லியிருப்பதை எடுத்துக்காட்டியிருப்பதையுந் கண்டேன்- அவ்விதம் இருக்கக்கூடும்- சுதந்திரியராகப் பிறந்த உலகத்திற் கெல்லாம் முதற் குறவனாகிய ஸ்ரீவாசுதேவனுக்கு சாந்தியினி மகரிஷியைக் குருவாயும், வாசுதேவரைத் தகப்பனாயும், சொல்லுவதுபோல் எதோ ஒரு காரணத்தால் உபமன்னுவை சைவத்தினை குருவாயும் சொல்லக்கூடும் அதுகொண்டு அவர் எப்பொழுதும் திருநீறு அணிந்தா ரென்று எவ்விதம் எண்ணலாம். அவ்விருவரும் திருநீரணியும் சிவனடியார் களாவரேல், ஸ்ரீவைகானசம் பாஞ்சராத்திரம் முதலிய ஜகமங்களிலும், சிம்பசாஸதிரங்களிலும், ஸ்ரீராமர் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் முதலியவர்கள் பிரகாசனத்தில் அவர்கள் திருநீரணிந்த சங்கதி எடுத்துக் காட்டவேண்டியதல்லவா? அவ்விதம் காணப்படவில்லையே, அதற்கு நேர் விரோதமாய் ஊர்த்தவ புண்டமும் வனமாலையும் அல்லவோ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அவ்விதமே பழைய பிம்பங்களிலும், வனமலை ஊர்த்தவ புண்டரமும் காணப்படுகிறது. அவ்விதமே சாஸ்திரங்களை அறியாத சிற்றிகளும், பழையகாலத்து ஐசுராத்தை அனுசரித்துப் படங்களில் எழுதுகின்றனர். மேலும் ராமன், கிருஷ்ணன் முதலியவர்களுக்குத் தாங்கள் எடுத்துரைத்தபடி விபூதி உருத்திரராக்ஷங்கள் இருக்குமேல் அம்முர்த்திகளை வழிடும்மற்றவரும் அவ்விதமே திருநீறு முதலியவற்றை அணியவேண்டியிருக்க அவர்களுக்குத் திருமண காப்பும் திருத்தளாய் மாலையும் மந்திர கற்பங்களினை கூறியிருப்பது யாது காரணம் பற்றியோ அறிகிலேன். ஸ்ரீராமனை உபாசிக்கும் வழியை, எடுத்துக்காட்டப் புகுந்த அகஸ்திய சம்வந்தை என்னும் கிரந்தத்தில் “திருநீராடி திருமண தரித்து,, என்று தொடங்கிய வசனத்தால், அவர்களுக்குத் திருமண காப்புத் திருத்தளாய் மாலையென ஏற்பட்ட தல்லவா? அவ்விதமே ஸ்ரீக்ண்ணபிரான் வழிபாட்டை எடுத்து ஓதப்புகுந்த கிரம தீபிகைஎன்கிறபழைய புஸ்தகத்தில் “நாரதர் முதலிய மூனிவர்கள் அருளிச்செய்த ஸ்ரீமன் நாராயணனது வழிபாட்டை விரிப்பாம்,, என்று தொடங்கி “திருநீராடித் துய்யவென்மை பொருந்திய உடைகளை உடுத்தி, கால் கைகழுவி ஆசமன்னியம் செய்து, கையில் பவித்திரம் பூண்டு வென்மை பொருந்திய திருமணகாப்பைத் தரித்து, கிழக்குநோக்கிப் பத்மாசனம் என்கிற ஓர்வகை ஆசனத்தில் உட்கார்ந்து மனத்திடத்துடன் தமது குருக்களையும், கணநாயகனையும், கைகூப்பித் தொழுவானாக,, என்று நன்றாய் முற் கூறியபடி ஊர்த்தவ புண்டரம் சொல்லப்படவில்லையா? இந்த வாக்கியம் எவனோ ஒரு வைணவன் எழுதினானென எண்ணக்கூடாது- அவனே கணேசுவரனோ வழிபடும் படி எடுத்துரைத்தா னதலால் நடுநிலைமையிலுள்ள ஓர் வித்துவானென்றும், மந்திர சாஸ்திரத்தின் சாரத்தை எடுத்து இந்தக் கிரந்தம் எழுதினானென்றும், வெளியாகின்றது மே

[illegible]

எச் சொல்லத்தக்க ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகளை ஜயி
க எண்ணக்கொண்டு விவாதம் செய்யத் தொடங்கினார். பிற
கு எல்லாவித கல்வி வழிகளையும் கற்றுணர்ந்த கல்விக்களஞ்
சிய மாய மண்டனாசாரியரது மனைவியை மத்தியஸ்தமாகி
தோல்வியடைந்தவர் மற்றவர் ஆச்சிரமத்தை அடைவதெ
னப் பந்தயக்கொண்டு விவாதத்தை நடத்திவந்தனர். அவ்வி
வாதம் நடக்கும் கால் அச்சரசுவாணி யென்னும் தேவியார் இ
வ்விவேருக்கு விவாதத்தின் தாரதம்மிய மறிப அவர்களிடம் இ
ரண்டு மாலைகளை அளித்து எவர்கழுத்து மாலையாட்டமடை
கின்றதோ? அவரதே பாரஜயமென, சொல்லி தமதவிட்டு
வேலைகளைப் பார்த்துவந்தனர். அவர்களும் ஸ்ரீமதுதினங்கள்
விவாதச் செய்து வந்தனர். பிறகு ஒரு தினம் மண்டனாசாரி
ய சுவாமிகளது சழுத்துமலை வாடிநிறுப்பதைக் கண்டு திம
து புருஷன் தோல்வியடைந்தா ரென நிச்சயித்து இருவரை
யும் சர்நியாசிகளாக எண்ணி அவ்வம்மையார் பிணைக்கெழு
ந்திருளுக என்னுரைக்க தாமடைந்த தோல்வியை நிச்சயித்து
தாம் கிரம சர்நியாசம் அடையக்கருதி எழுந்த தமது மன
வாளையுங் கண்டு உடனே அவ்வாசாரிய மணியை நோக்கித்
தாம் தூர்வாஸ ரிஷியின் சாபத்தால் பூமியில் வந்த சரஸ்வ
தி யென்றும் ஓம்மைப்பார்க்கு மளவே எனது சாபத்தடை
ன்றும் இனி நான் சத்திய லோகம் செல்வேன் என்றும் சொ
ல்லி ஆகாச மார்க்கத்தில் எழுந்த அத்தேவிபரை ஆசாரியசு
வாமிகள் வனதுக்கா மந்திரத்தால் தடைசெய்து னது
நாயகன் ஸ்தானத்தில் நீயிருந்து விவாதம் செய்யென ஆஞ்
ஞெ செய்ய எவ்விதமேனும் எக்கலையிலேனும் இவரை ஜயிக்
க உத்தேசித்துப் பல தூல்களில் விவாதம் செய்து அவரை ஜ
யிக்கமுடியாது இளந்துறவியான இம்மகானுக்குக்கலைகளி
ல் பரிசயம் குன்று மெனக்கருதி அவைகளின் விவாதத்தை
த் தொடக்க, ஆசாரியர்களும் சிறிது காலம் கழித்து வருவதா
ய் அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டு பரகாயப் பிரவேச வித்தை
யால் அமருக னென்னும் அரசன் உடலிற் புஞ்ந்து அநேக மாத
ர்களை மணந்து கலைநூலின் கரை கண்டு அவ்விடம் விட்டுத்
திரும்பவும் அத்தேவியரிடம் சென்று அகலையிலு மலரைவெ
ன்று அங்கிருந்து துங்கப்பத்திரையின் கரையிலுள்ள சிங்கோரி
யிற் சென்று ஆங்கோர் யந்திரத்தில் அச்சரஸ்வதி தேவிபரை
ஸ்தாபித்தனர். பிறகு தமது நவீன சிஷ்யராய மண்டனா
சாரியரை கிரம சர்நியாசம் டெறுவித்து தம்மிடம் உடது ஆ
சாரியரின் வழியாய் வந்த சந்திர மௌளிச் சுவரலிங்கத்தையும்
ரத்தின கர்ப்பம் என்னும் கணபதியையும் பூஜிக்கும் படி ஆ
ஞ்ஞெ செய்து அச்சிக்கோரி பீடத்திலே இருந்து கொண்டுசே
து தொட்டு இமைய மலை காருமுள்ள ஒவ்வொரு வரணஸ்தர்
களையும், அவரவர் நெறி தவறாது நடத்திவரும்படி
சுவரத்திரம் கொடுத்து சுரேச்வராசாரியரென யோகப்ப
ட்டமளித்து தாமும் சிலகாலம் அவ்விடமிருந்தார். பிறகு
அச்சுரேச்வராசாரியர் ஆசாரியரிடம் பெற்ற ஆஞ்ஞெக்கிண
க்க அத்தவதிகளுக்குப் பிராணம் போன்றதும் வேதாந்த வா
ர்த்திக மெனவும், பரம்மலத்தியா வார்த்திசுவர்மென வழங்கு
ம் ஓர் கிரந்தத்தையும் செய்தருளினார். அந்தக் கிரந்தத்தைத்

தீவ-காணமாஷா [வ-பாணாந-பெய்யம்]

[illegible]

சுதாய, ஸநீராவ

சுரோஸ்வதிஷயயிக்ஷுத்ருஷுவிவாஸேயைநயமிந்நஹி-
 த்யபகுவஹநயாவஸிஹநுஜெவரோகூமொஷாந்த
 த்ருதிவிஹிதேஷநவேஹநஷநொஷேஷநெவெத
 னிகேஷநவாபுர்திதேதாதுரேஷநவிஷுநெதகிகுஸுரி
 த்யஸம்ஸாவஸேஷததிதத்ராஷுவயவ்ஷுநத்ருஷா
 நாயகிஸ்விதிவந் ஹிஸேஷவதிநெவநீ.கது,வாமெனா
 நாஸிவரிவநிணந்ஸுரீநொகஸுரிதாயாந்த்ருஷுஷநவ
 நுஷெஷுபாணநகூணெஷநெஷுஷாபயிதககாஸேஸ
 ரீநாஸுபாவாநஸுநீமநெஷுபாணவெகூஷயம்ஸுபாதி
 விவநகஸூலாஸீஷுஷாத்ஷாந்நநதா வரிஹாரகவோ
 ஹிவாயுநவ்ருவெஸததிவிவெதவந்நஸுஹித்யகூ
 ணஸுஷாவெஷுவாபெள.சுதிஸூவிஜாஸக்தெ.

[illegible]

செய்தது கொண்டே அவரை வார்த்திக் காரரென வழங்குவது அதே காரணமாய் அவர் அத்தைவத் மதாசாரியருள் இரண்டாவது ஜூசாரியராயினார். மேலும், கைவந்தார்ப்பிடி சித்திமுதலிய பல கிரந்தங்களும், அத்தைவத் சித்தாந்தத்தை அனுசரித்து இவர் எழுதியதுண்டு. அவைகள் பலவிடங்களில் வழங்கி வருகின்றன. பலகாரணங்களால் இவர் வெகு காலம் உயரோடிருந்தனரென்று தெரிய வருகிறது. இவருடைய வாசஸ்தானம் சிங்கேரி பத்மபாதாசாரியார் முதலியோர் சரித்திரம் பின்வரும்.

ஸம்ஸ்கிருதபாஷை புராணம்
(தொடர்ச்சி)

சிவ புராணங்கள் பலவிதமாகக் காணப் படுகின்றன; அவற்றுள் முதலில் மகபுராணங்களில் ஒன்றானதும், ஸ்ரீமகாபரகவதத்தில் சொல்லியபடி இருபத்து நாலாயிரத்திற்குமேளாடு கூடியதும், பதினொரு சமஸ்திதை உள்ளதும், சிவ மகாபுராணமென்ப பெயர் பெற்றதாகிய ஓர்புராணத்தைச் சுருக்கி அதிலுள்ள விஷயங்களை இவ்விடம் எழுதுவாம்- அப்புராணத்தில் பலஸம்ஸ்திதைகளில் பல உபநிஷத்துகளுக்கு அர்த்தங்களும், பல மந்திரங்களின் உத்தாரணங்களும், ஆங்காங்கு வீரவாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன; அதின் ஓர் பாகமானவாயுஸம்ஸ்திதை என்னும் ஓர் பாகத்தில், பாசம், பசு, பதி, இவர்களின் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டக்கருதி, முதலில் நாஸ்திகத்தை பல யுக்திகளால் வேர்களைந்து பிறகு, பரமான்மாவின் உண்மைமையன்றாய் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதர்வசிரஸ- அதர்வசிகை இவ்விரண்டு உபநிடதங்களும் பொருள் படுத்தப்பட்டன- அவ்விதமேச்வேதாச்வரதம், கைவல்லியம், ஜாபாலம், மாண்கேகியம், பிரச்னம் முதலிய பல உபநிடதங்கள் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டன. சிருஷ்டியின் கிரமம், திக்பாலகர்களின் ஸ்வரூபம், இவை எழுதப்பட்டன. அவ்விதமே சிவாகமங்களும் அவற்றுள் வைதிகம், அவைதிகம் என்கிற வேறுபாடுகளும், நான்கு விதமான தீகைகளும், அவற்றுள் உண்மையும், பரமசிவ பூசையின் வழியும், தியானக்கிரமம் என்கிற பல விஷயங்கள் சூற்றமற்றனவாய் விளங்கி வருகின்றன- நாம் முற் கூறியபடியே இப்புராணத்திலும் எல்லோரும் கேட்டுக் களித்ததற்குப் பல விஷயங்களுண்டு.

வரும்.

ஆத்மாவும், சரீரமும்.

இவ்விஷயத்தைக் குறித்து நாம் தொடர்ந்து வருகிறோமல்லவா? அதுவிஷயத்தில் பிற்கூறிய பல குற்றங்களை நாமிதுவரையில் எடுத்து மறுத்தோம். அவ்வாதிகளும் நாம்மறுத்தேழுதிய தற்கு, யாதும் பிரத்தி யுத்தரம் எழுதவில்லை. ஆயினும் சில வாரங்களுக்குமுன் அவ்வாதிகளால் நடத்தப்படும் “தத்துவவிவேசனி,, பத்திரிகையில் நாம் சண்டிசல வசனங்களுக்குப் பிரத்தி யுத்தரம் சொல்வது அவசிய மாதலால், அத்தற்குள் இப்பொழுது கையில் இறகு எடுத்தோம்- அவற்றுள் “பிராணன் என்பது சரீரத்தில் நிறைந்த ஓர்வகை வாயுஎன

[illegible]

து நாம் எடுத்திருந்த உபநியாசத்தில் ஓர் குற்றத்தைக் காட்ட உத்தேசித்த நமது நண்பர் சரீரத்தினின்று அபாயம் வெளிப்படுமேல், பிராணபலம் எவ்வளவு குறையுமோ என்று கேட்டதற்கு நாம் அப்போழுது அக்குறையு வெளிக்காற்றுள் செல்வதால் நிறையுமென எழுதியதைக்கண்டு, பிறகு நீர் சொன்ன இலக்கணத்திற்கு வெளிவாயுக்களில் அதிவ்விதத்திவருமென சங்கிக்கின்றார்; ஐயா, —சரீரத்தில் நிறைந்த ஓர்வாயு என்பதற்குச் சரீரத்தில் உண்டான ஒரு வாயுவே என்று அறிந்தார்போலும், நமது அபிப்பிராயமும் அப்டடிப்பட்டதில். அதைக்கேட்ட மற்றவரும் அவ்விதம் பொருள் கொள்ளார். எதுவரையில் சரீரத்துள் இருக்கின்றதோ? அக்காலமே அதற்குப் பிராணன் என்கிற பேருண்டு என்பதே அவ்வாக்கியத்தின் கருத்து. அது கொண்டே ஆகாயம் வாயு இவையுள்ள பிராணி என்கிற பெயரும் விவகாரமும் இல்லை. இவர்கொண்ட வழி வெளியிலும் பிராணவாயு இருக்குமேல் அவ்விதத்திலும் பிராணி என்கிற விவகாரம் ஒத்துவருமல்லவா?மேலும், சில ஆங்கிலேயர் பரிபாஷா நாமங்களுக்கு சம்ஸ்கிருதத்தில் பரியாய நாமங்களிருக்குமேல் அவைகளை எழுதவேண்டுமென ஆரம்பித்து ஓர் புல்தகத்தையுள் குறித்து அதில் முதல் பாகத்திலுள்ள பரிபாஷா நாமங்களுக்குப் பதிலெழுதும்படி கேட்டார்— அது விஷயம் இப்பொழுது அவ்வளவு அவையியம் என்றும், இவர் அபூர்வமாய் என்னும் ஒவ்வொருபதங்களைக் குறிப்பிட்டுக் கேட்டால் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியது அவசியம் தான் என்றும் நாம் எண்ணுகிறோம். மேலும், ரஸாயன சாஸ்திரங்களில் சொல்லிய சகல விஷயங்களையும் எடுத்துக்காட்ட வல்லவர்கள் உண்டென்று நாம் எழுதியதைக்கண்டு அவைகளைப் பத்திரிகையின் வாயிலாக எடுத்துக்காட்டும்படி கேட்கிறார். சங்கீதம், சரீரம், ரஸாயனம் முதலியசாஸ்திரங்களைப் படிப்பதைக் காட்டிலும், காட்டவே வேண்டும் என்று, இவை பிரத்தியக்ஷ சாஸ்திரங்கள் என்றும், அவ்விதமே இப்பொழுதும் பாடசாலைகளிலும் பிரத்தியக்ஷமாய் ஒவ்வொரு சங்கதியும் செய்துகாட்டிவரும், இவர் அறிந்திருப்பாரே. நமது முன்னோர்களும், “பிரத்திக்ஷ தரிசனம் சாஸ்திர தரிசனம் இரண்டும் கூடினாலன்றி அறிவுநிலைபெறாது என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அவ்விதமே ஜீவனது ஸ்வரூப அறிவிற்கும் மற்ற அறிவிற்கும் வேற்றமென இன்னதென நாம் தெளிவாய் எழுதியிருக்க அதைக் கவனியாது ஜீவன் ஞான ரூபமென்றும், ஞானத்தின் இடமென்றும், முன் பின் விசேதமாய் எழுதியிருப்பதாய் எடுத்துக் காட்டினா. சமுத்திரம் ஜலஞ் பமென்றும், ஜலத்திற்கு இடம் என்றும், வழங்குவதால் குற்ற மண்டென யாம் கருதினோமில்லை.

நீர்க்; நாம் எழுதிய பதார்த்தம் என்குற பதத்தில்வெறு
புழந்து பதார்த்தம் என்பது திரவியம் முதலிய ஒன்பதும் அ
மங்கிய தென்னும் பொருள் என்கிற பதம் அப்பொருள் கொ
டுக்குமா என்று கூறி இதைப்பார்த்து பரிசுக்கிக் மற்றவரை
யும் அழைத்தார். நாம் அதற்குப் பதிலாய் அவரையே நோக்
கிக் சேழப்போம்; ஒ! தூர்க்கிக் சுகாமணியே!! தாம் பழந்த
தூர்க்கு நூலில் உள்ள பதார்த்தம் என்கிற பதத்திற்குத் தமிழி
ல் பிரதிபதம் யாது? நாம் பதத்தின் அர்த்தம் பதார்த்தம் எ
னக்கொண்டு அவ்விதம் சொல்வதே நியாயமெனக் கொண்
டோம்.

மெவ-காண்தொவா, தடிசு-கலவ்வவவ-வெடிசும
 ஁வவ஁சுசுபுய-தவவாசு- [பொருள்] வடி
 -தவவசு-சுய-஁வ-விராடிவ-விரா-வெசு-ய
 -தவ-சு-சு-வ-வ-தவவவ-தி. சுய-சு-
 சு-வ-வ-திவ-வ-தி.

வா.த-ஹாஸ்யணாவாஹாருஹெ ஷாத்தெ தீக்ஷாஸணம்
சூ.ய-ஹாஹி!

[illegible]

வடிவத்தையாதலாவரிஜாதத்திவாருஷகூடஸீய
வந்தாநாசெநாநெஷொம் கெஷாண்டிஜெஸெஷெந
வொண்டியாழ்ந்துராஹாண்டெயெளதராஹாண்டியு
ஜாநகூஜீக்கெஷொண்டிசுஸுருத்ருஷெநவரிஸுஷெ
ஸீயாநகூஜீக்கெஷொண்டிஸஸெஷெநஜெதெஷெ
நவந்திஷெநஸாஸாஷெநவந்திநலிநாநிஜாதிஸ
ஜெத்மொஹாஸிநாஸியெயாநுஷபாஷிஷத:சுநஜ
ரண்டெய்தாவஜீவிஷெஷெஷாவாஸசுருதிஷெநா
ஸாஷெயாஸுஷவநவாஷாஸெஷாஜதிநிஸிநசுஷெ
ஜாநிஜெநெக்கநாஜாநபுதிமுஹளவிநாநசுஷீ
யாநாநிஷாஜிபுத்தெஷாஜிநாஜீந்ஸுஷிஷெயாசு
தெஸாஸிநசுஷருபெதவநொவஸுதெதவசுநா
ஜாநபுதிமுஹவஜநாஸுஷாஷவதிபாஷக்கஸிஷ
விஸாந்ருவிஸெஷெயதாவிஸுநிஷிதிவாஸாஸா
ஷெஷதயாவிஸெயபுயாபதிஸெயபதிசுஷாவி
வொகித்கஸிஷாந்ருவிஸெஷெதவீஷாஸாஸா

மேலும் சுவாசத்தின் அளவை (12) அங்குலம் என்றால்காலம் வரையறுக்க மாட்டாத புத்திமான் இவர் என்றார். அது விஷயம் அனுவசியமேனும் அடிக்கடி கேட்கிறார் ஆதலால் யோகிகள் நிச்சயித்தபடி ஓர் விசுடகைக்கு (5 மீ-ம் 36-ல் 31-பங்கும்) உள்ள சுவாசமென்று ஒரு சுவாசம் (12) அங்குலமேகம் என்றும் சொன்னால் ஒரு சுவாசத்தின் காலம் இங்கிலீஷ்கணக்கால் $\left\{ 4 \frac{23}{211} \right\}$ சகிண்டுகள் என்று ஏற்படுகிறது. கடை

சியில் நமது நண்பர் விஷயத்தை (ஏளிதம்) செய்கிறோம் அடிக்கடி அவரை பரிசூலம் செய்வதில்லை என்றார். இது பொண்டே இவர் தன் வாங்கொண்டேதான் எப்பொழுதும் பரிசிப்பது தமக்கு வாடிக்கையாய் ஒப்பினதுமல்லாமல், இப்பொழுது விஷயங்களை ஏதேனும் செய்வதாய் எழுதினோர் என்பதத்தை தமிழ்ச்சொந்தி முழுதாய் பார்த்துக் கிடைக்கவில்லை. இவர் பூராவாக நம்பிய இங்கிலாந்திலும் இல்லை என்று கேட்டறிந்தோம். இவர் பக்ககொண்ட ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் கண்டிலோம். அவரே எடுத்துரைப்பார் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இது நாம் எழுதி [பொருள்] என்னும் பதம் போன்றதல்லவாயினாலும் வெகு காலம் ஆலோசித்து இப்பொழுதும் பரிசூலம் செய்வதெதனை மாகக் கொண்டவராதலால் இப்பதத்திற்கும் அதுவே பொருளாயினதெனத் துணிந்தோம். இப்பதத்தின் உண்மையான பொருள் அவரே பிரமாணததுடன் வீன்க்குவாராக.

ஸ்மார்த்தப்பிராமணர் உட்பிரிவின் காரணம்

ஐயா"ந்தது தேசத்திலுள்ளவருணங்கள் நாளும் அனுகூலம்
பதற்குப் போதுமான காரணங்கள் ஜாதியைக்குறித்து இப்
பத்திரிகை தொடங்கி ப்ரீமத் வஞ்சினுட்டின் மேன்மை தாள்
சிய மகராணியவர்களின் மணவாளனாகிய ப்ரீமத் கோரவ
ரீமபுபாலர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய உபவன்யினால் வஞ்சி
நடியால் அதுவியம்முடிந்தபிறகு எடுத்தக்காட்டுவோம்.

மதவில் ஸ்ரீமாத் தப்பிரமணன் னின் உட்பிரிவைக் குறித்து சிறிது எழுதுவோம். இப்பொழுது வழங்கிலரும் சிலநிபந்தனைக் கிரந்தங்களில், ஆரியாவர்த்தம் என்கிற [வித்தியாம்பலியின் வடபுரம்] தேசத்தில் உள்ளவர் பஞ்ச [5] கௌடர்கள் என்று தென்னாட்டிலுள்ளவர் பஞ்ச [5] திராவிடர்கள் என்றும் இருவகை தெற்குநகர் சொல்லப்பட்டு பிரமணர்களில் அனுஷ்டிகைப்பட்டு வருகின்றன. மற்றதல விதப்பேதங்கள் அவ்வித தேசங்களின் வேறுபட்ட வேஷமபாஷை. மதம் முதலியவற்றாலுண்டாயினவேன அறிகிறோம் எங்ஙனமெனில், முன் இத்தேசத்தில் சிலசிறந்தரங்கள் அடிக்கடி படையெடுத்து வருவதால் உயர்ந்து ஓடுவதே தொழிலாய்க்கொண்ட சிலர் தாம் பெண்களைக்கொடுக்கவும், வாங்கவும், ஒருவர்க்கொருவர் மூன்று தலைமுறைகள் அறிந்திருக்கவேண்டும் என்கிற விஷயம் ப்ரியிருக்கின்றன கருத்தாதலால் அதற்காக அக்காலம் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்தவர் சிலபெயர்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். சிலர்தேசங்களைப்பொறுத்தும் [சோழியாள் வடமாள் சோளதேசம் வடமாள் மாத்தியமாள்] சிலர் சூத்திரங்களைப்பொறுத்தும் [ஹிரண்மயகேசியாள்] சிலர் கூட்டங்களைப்பொறுத்தும், மற்றும் தமது தொழில்களைப்பற்றியும், சிலர்தாம் கொண்டுவேதபாகங்களைப் பற்றியும் பலவிதமாயுள்ளன. பிறகு இவர்களுள் இவர்கள் பெற்று இடத்தைப்பொறுத்து பலபுகார்கள் ஏற்பட்டன என்றே துணிவுகொள்வோம். இப்பொழுதும் இவர்கள் கன்னியாதானம் ஓர்சங்க திதிவர் மற்றய விஷயங்களில் ஒன்றுபட்டு ஒருவருடன் மற்றொருவன் பந்தியெழுந்து போஜனம் டண்ணவும், ஒருவருக்கு

ரீக்ஷுஜயயாவாகுபயங்குததிதி ஸ்ரீதாண்டிமளநவ
 ஸ்ரீபாதிஹைஜாத்ராராவரவாராயா.தயாஉமௌ
 ஜாவியவயாஃ லிநுதிதயாஸூகநூஜாநவபுத்திமுஹ
 மிஸ்யநகாராணாதிநலிதாவெவெதிவத்வாத்விந
 கௌஷாஂவவவியாநாஜாவிவாநாதிநூநூகநூ
 ஜாநவபுத்திமுஹயாவ-ஜீ-நீயகம் லாஷாஷஜா
 ச்வஸி-விதஸிவ.தமெய்வமௌவாநாதிநூநூஃ.ஐ
 ஜாந்வ மௌஸ்யளதூராஹாணாநௌதூராஹாணா
 அபுஸூதெநநூஜாநவ.திமுஹௌ.வனவமெவபு
 யாஸூதிவஹுமநூஷாசெவநூஜாஸம்ஸாகுநம்.வ
 தாஜாஸவாகெகத்க நாமெயபாநாமெவ ஸூதிஷந
 வபாஜாமெகூதிமெகதஷா.ஜோஷாந-ஷாஸிங்கு
 தூவஸாபுராயஸிதிசயா.தயாவஸாநவெஷாஷா
 திதாவாராணாதிஷா கநூஜாநவபுத்திமுஹாஜா
 மணநகொவிவசுவாயநதேவநூதிமெய-யிஸூ
 ச்வபாராணிகாஸு-வமதெவ-தூவாய்ஸீஜிஸூத-வ
 நூ.ஸெநாந-நூராஹாவயு.

இதி. ரா. ஹாஸ்யநாயகா வீ

வெடிபாதி தரம்மிணிவாஸாபா

[illegible]

கொருவர் தான்மசெய்யவும், சிமந்திரணம் செய்யஎல்லாவதும் செய்து வருகிறார்கள்- இவர்கள் கன்னியாதானம் மாந்திரம் செய்யக்கூடாதெனமறுத்தும், சாஸ்திரம் எங்குள்ளதோ அறியேம்- அவ்விதம் எந்தத்தேசத்திலாவது மற்ற எந்தக்கிரந்தத்திலாவது இருக்குமேல் அதைஎடுத்துக் காட்டும் பெரியோர்களுக்கு நாம் செய்யும் வந்தனங்கள் அனேகமாயிருக்கும் இப்பத்திரிகையின் வாயிலாக நான் அதைக்கேட்க விரும்பிஅவரதுகனத்தைப் பிரார்த்திக்கிறேன். ஸ்மிருதிகளில் ஜாதி யென்கிறபதம் வருணம் யென்கிற பதத்தின் பரியாயமாகவேபிரயோகிக்கப்படுகிறது- ஆதலால் கௌடர் திராவிடர்இவ்விருவரும் வேறுமதங்கொண்ட இருவரும் சம்பந்தித்தல் மாந்திரையில் நிபந்தனைக் கிரந்தங்களில் இடம் கொடுக்கவில்லை யென்று எமதுகருத்து ஐந்து திராவிடர்களுள் ஒவ்வொருவர்க்கும் பகவஷ்முதலிய பலவேறுபாடுகள் இருப்பதால் ஒவ்வாதென்றேநம்புகிறோம்- அவ்விதம்ஐந்து கௌடர்களிலும் ஒருவருக்கொருவர் இக்காலத்தில் சோளதேசம் வடதேசம் என்கிற வடமர்கள் கருப்பிரிவு பலவிடங்களில் சிதைந்தது- இவ்விதம் மற்றவகுப்புகளிலும் சிலர் ஒன்றுசேர்ந்தேவருகிறார்கள். இவ்விதப்பெயர்களே ஸ்மிருதிகளின் காணோம் அந்ந்நமிருக்க; இவர்கள் கொள்வனை குடுப்பனையில் தோஷம் ஏது? பிராயச்சித்தவார்த்தைதான் எந்நனம் ஒவ்வும்- ஆதலால்ஓரேவேஷம் ஒரேபாஷை ஒரேமதம் கொண்டவருள் கன்னிகளைக் கொடுப்பதும் வாங்குவதும் ஓர்வித தோஷத்திற்கும், இடந்தராதனை நமது துணிவு- இதற்குவிரோதமாய் ஸ்மிருதிகளில் உள்ளபிரபல நிவேதவசனங்களைக் காண்பிக்க நமது சுதேச பாஷாபண்டிதர்களைக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்-

ஹாலாசியநாதசாஸ்திரி.

மொழிபெயர்ப்பு.

வேதசாஸ்திரதரங்கிணிபாடகாலை -

ஐயா,—இப்பயர்கொண்ட பாடசாலை இவ்வூரில் இருந்ததாய் முன்யெழுதினோம் அல்லவா? அப்பாடசாலையை நடரத்துச் செட்டி களுள் ஒருவரான ரா-ம-சு குறாமுச்செட்டியார் இன்னகரில் ஸ்தாபித்தார். இக்காலத்தில் எங்கும் இங்கிலிஷ்பாஷைபெருக அதையே அரசரும் ஆதரிக்க ஆக்கிலேயைப் பிரிதியே ஆனந்தமெனக் கொள்ளத்தான் கடிதப்பட்டித்தேடிய பொருளை இப்பழைய பாஷாடணியின் விஷயம் தலவிடம் முயன்ற இவரைப்போல வேறுமனிதர் அகப்படுவது அரிதினுமரிது. பள்ளைகள் தன் குழந்தைகளைப்போல போஷித்திருங்கள் இவ்விடம் வேண்டுவதொன்று இப்பாஷைக்குப் பாக்கியமிருப்பினும் அம்மகானுக்கு இப்பிள்ளைகளைப் பண்டிதராக்க விரும்பமிருந்தாலும், இத்தனிகர் பலவித்துவான்களுடன் கூடி ஆலோசிக்கவேண்டும் பல ஏற்பாடுகளை அமைக்கவேண்டும் அதேயப் பாஷைப்பாக்கியம்—அத்தோ! ஓரிடம் தனம்ஓரிடம் தர்மசினதை, ஓரிடம் படிப்பு, ஓரிடம் பகுத்தறிவு இவைகள் சேர்வது என் செயல்—இப்பொழுது இரத்தினருக்கு வந்திருக்கும் ஷைசெட்டியாரார்கள் வீணரம்பங்களை இட்டு புதுவழிப் பித்த புலவருடன் கலந்து பாடசாலையை விரந்திக்குக் கொண்டுவரும்படி அவருக்குப் பரமேசுவான் அருள்புரிவாராக. (சு-புரி)

புறவா.
பரம்மவித்தியாபத்திரிகை

பிரதி இங்கிலீஷ் மீ. நு. ௨ சிதம்பரத்திற் பிரசுரம் செய்யப்படும்.

புத்தநம் - க.]

க அ அ கா - (வந)

நவம்பர் மீ நடு - உ.

[இலக்கம் - கூ]

ബ്രഹ്മവിദ്യാ

ஸ்ரீவ-காணமாஷா[சுந-பெயர்]

உருபு 1600

சுப-கா!!

சுவயத!

[illegible]

ப் ர ம் ம. வி த்த ய ர் .

ஸம்ஸ்கிருத பாஷை [தொடர்ச்சி]

புராணம்.

ஐயா,—கவனியுங்கள்!

இப்புராணங்கள் பதினெணவகைப்படும். இவற்றுள் ஒவ்வொரு புராணத்திலும் ஒவ்வொரு தேவதகனின் பெருமையும், மந்தைய கருமங்களின் பிரயோஜனமுமே சொல்லப்படுவன. இவை ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடுவதால் விரோதமின்றி இவகளைப் பொருட்படுத்துமாறு, இப்புராணங்களை யுருளிச்செய்த வேதவியாசமுனிராஜனே ஓரிடத்து [அதாவது மச்சபுராணத்தில்] புராணங்களைப் பகுத்திருக்கின்றார். அவரது திருவாக்கு “சங்கீர்ணம், சாத்துவிகம், இராஜதம், தாமதம், எனக் கம்பங்கள் நான்கு வகைப்படும். அவை பிரமதேவனுக்கு ஒவ்வோர் தினங்களெனப்படும். எந்தெந்தக் கம்பத்தில் எந்தெந்தப் புராணங்கள் சொல்லப்பட்டதோ அத்தந்தப்புராணங்களின் மகாத்தமியம் அந்தந்தக் கம்பம்போன்ற [அதாவது சாத்துவிகராயும், ராஜதராயும், தாமதராயு முள்ள] பிரமதேவராலியற்றப்பட்டன. அவற்றுள், சாத்துவிக கம்பத்தில் விஷ்ணுபுராணம் சொல்லப்பட்டது. தாமதகம்பத்தில் அக்கினி புராணமும், சிவபுராணமும் சொல்லப்பட்டன. பிரமணைப்பற்றிப் புராணம் இராசதகம்பத்திற் சொல்லப்பட்டது. சரஸ்வதிபையும், பிதிந்தேவதகையும்பற்றிய புராணங்கள் சங்கீர்ணகம்பங்களில் சொல்லப்பட்டது. சாத்துவிக கம்பங்களிற்றான் யோகசித்திகொண்டு பொரியோர் முத்திபெறுவார், என்றிருக்கின்றது. மச்சபுராணத்திலும், காருடபுராணத்திலும் இவகளைப்போன்ற வசனங்கள் உண்டு. ஆதலால், சாத்துவிக கம்பத்தில் சத்துவ குணத்துடன் கூடிய பிரமதேவனால் இயற்றப்பட்டதும், வேதங்களுக்கு அர்த்தம் சொல்லவேண்டிய வழியில் முன்னிற்பதுமாய விஷ்ணுபுராணங்கள் பிமாணங்களில் மிகச் சிறந்தனவென்பதே அதனுட்கருத்து. மற்ற புராணங்களும் பிரமதேவனே செய்தபுராணங்களாதலால், அவையும் இந்த விஷ்ணுபுராணத்துடன் விரோதப்படாதவிடத்தில் பிரமாணமாகவே ஒப்புக்கொள்ளப்படும். ஏனெனில், அவ்விஷ்ணுபுராணங்களைச் செய்யும்பொழுது அப்பிரமதேவன் சத்